

[Rytter.]

om de ødelagde det, de tjente. Alt det kan vi faa oplyst her, men det er ikke altid saa let overfor unge Mennesker, som skal til at begynde.

Det samme ærede Medlem var saa glad ved de Eksempler, jeg nævnte fra Sønderjylland, hvor man havde solgt Jord, der hørte til Gaarde, og derved stabiliseret Ejernes Forhold. Ja, jeg kan saamænd godt gentage det, hvis det vil glæde det ærede Medlem at høre det. Paa den Maade har man ordnet flere Forhold dernede, og jeg kan ikke se, at man ikke ogsaa kunde ordne Forhold heroppe paa lignende Maade. Kan en Mand ikke klare 80 Tdr. Land, men maaske 60 Tdr. Land, kan det muligvis ordnes ved, at en Nabo køber de 20 Tdr. Land. Hvordan det nu kan ordnes, maa undersøges i hvert enkelt Tilfælde, det maa jo overlades til dem, der faar med Sagen at gøre.

Overfor den ærede Ordfører for det konservative Parti (S. Rasmussen) maa jeg indrømme, at jeg næsten maa give op, dels paa Grund af den Stilling, den ærede Ordfører indtager, dels paa Grund af hans Argumentation. Det ærede Medlem sagde først, at Ordføreren for Venstre havde foreslaaet saa mange Ændringer og var saa utilfreds med Lovforslaget, at han egentlig ikke var langt fra at være enig med de Konservative — det sidste blev nu ikke sagt, men det var det Indtryk, man fik. Men det er jo saa fuldstændig urigtigt, thi de Ændringer, jeg har foreslaaet, er Ændringer, der netop gaar ud paa at udvide Lovens Omraade, medens det, som den ærede Ordfører ønsker, er Begrænsninger af Loven, hvorved dens Betydning vil formindskes, ja, efterhaanden helt falde bort. Derfor skal den ærede Ordfører ikke benytte dette Argument, thi det forholder sig lige stik modsat. Vi vil nødigt have, at Loven skulde blive en Skueret, og vi er bange for, at den med alle de Begrænsninger, der er kommet ind, og dem, som det ærede Medlem yderligere ønsker, vil blive en Skueret. Er der noget, alle Partier i Rigsdagen maa være forsigtige med, er det at fremkalde det Indtryk hos Befolkningen, at man vil gøre noget, medens man i Virkeligheden kun byder en Skueret. Derfor har jeg endnu en Gang villet gøre Forsøg paa at faa nogle af de Begrænsninger, man har sat ind, fjernet, saa at Lovens Omraade blev udvidet, medens det ærede Medlem og hans Parti gør alt muligt for at begrænse det.

Det var Argumentationen. Men lad os

saa se paa selve den Stilling, det konservative Parti indtager. Det konservative Parti siger: Nej, Konsekvenserne er for farlige, vi tør ikke; her gaar 10 Mill. Kr. bort, senere gaar 10 andre, det vil føre alt for vidt. Men ser vi paa det konservative Partis Stilling i Folketinget, hvad er det saa for et Forslag, de vil have gennemført sammen med os Venstremænd? Det er et Forslag, hvorved Brugerne kommer med. Det, der her foreslaas, er for lidt, hvorfor skal vi ikke have Brugerne med? Er det en Begrænsning af Lovforslaget? Nej, det er en Udvidelse. Hvad mere vil de Konservative? De vil ikke holde paa de 30 pCt., det er urimeligt, de er enige med os i, at man bør gaa videre. Er det en Begrænsning? Er den Konsekvens ikke for farlig? Og dog arbejder Partiet paa at faa det gennemført. Og ikke blot dette! Det ærede Partis Medlemmer i Folketinget mener ogsaa, at Landbrugsministeren bør have Dispensationsret. Er det en Begrænsning af Loven? Altsaa, det konservative Parti arbejder paa disse 3 Omraader paa en Udvidelse af Loven, en god Udvidelse af Loven. Ikke desto mindre staar det ærede Medlem her op og advarer mod Konsekvenserne.

Maa jeg derfor spørge det ærede Medlem om, hvad det egentlig er for Regler, det ærede Medlem vil have vedtaget, for at han kan stemme for Lovforslaget. Maa jeg ikke faa en klar Udtalelse derom! Man fik det ved anden Behandling i Folketinget af den konservative Ordfører. Han sagde: Gennemførelse af Kautionen er en absolut Betingelse for, at vi vil gaa med. Det blev gennemført. Endvidere kom han med et andet Forslag, hvorom han sagde: Det er ikke nogen absolut Betingelse, vi vil overveje vor Stilling dertil. To andre ubetydelige Forhold — de privilegerede Kreditorer og tidligere Laan — kan ordnes rent administrativt og behøver ikke at tages med i Lovforslaget. Derfor var det egentlig interessant at faa at vide, hvad det er de Konservative nu vil. De Forslag, de i Folketinget stillede sammen med os overfor Ministeren, gik ud paa at udvide Lovens Omraade, men her staar de op og siger: Loven er for vidtgaende, alt for vidtgaende, Konsekvenserne er vi bange for. Jeg spørger derfor: Hvilke er de Ændringer, som det ærede Medlem vil have vedtaget, for at han kan stemme for Lovforslaget? Jeg er nemlig enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det vilde være en stor Fordel, hvis vi i øvrigt kan faa Loven saaledes, som vi vil have den,